

به بهانه پخش مینی سریال «خائن کشی» یادداشتی ازکمال تبریزی

یکتا و بی تکرار

عالی جناب مسعود کیمیایی از معدود فیلم‌سازان سینمای ایران است که یکتا و بی‌تکرار است. شاخصه آثار سینمایی کیمیایی، هویت مستتر در تصاویر و قاب‌های منحصربه‌فرد اوست و این به نحوی است که ساختار آثارش در گونه‌ای که شکل گرفته‌اند نیاز به ارائه عنوان بندی ندارند.

همین صفحه

سرمقاله

۱۵ هزار، ۳ صفر دارد

کیومرث اشترینان

و گفت آن مرحوم: «با عدد نمی‌شناسید؛ ... یا عدد نمی‌شناسید»؛ رحمت‌الله علیه.

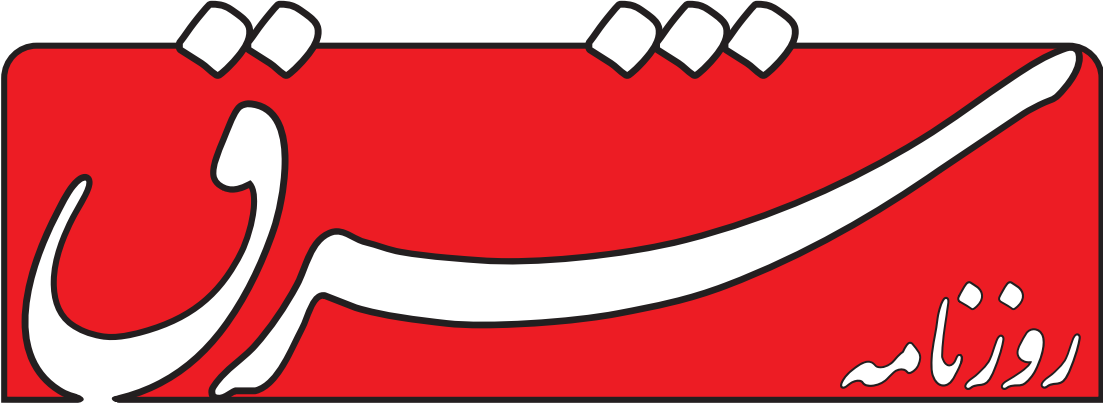
درس اول حکمرانی؛ ۱۵ هزار، سه صفر دارد. میلیون شش صفر دارد. میلیارد ۹ صفر دارد. تریلیون ۱۲ صفر دارد. سه صفر در لحظه سیاست‌گذاری به ۱۳ صفر افزون می‌شود. وزارت سه بخش دارد؛ و-زا-زَت. علوم دو بخش دارد؛ عُ-لوم. کشور دو بخش دارد؛ کِش-وَر. بیت‌المال سه بخش دارد؛ بی-تَل-مال.

درس دوم حکمرانی؛ وزارت علوم را با وزارت کشور اشتباه نگیرید. این دو را هم با «شاک» اشتباه نکنید. «شاک» هم با «شعاع» متفاوت است. حیطه اختیارات‌شان را در هم نکنید. دانشگاه تهران در تهران است. حوزه علمیه در قم است. حوزه نظام وظیفه در تهران است؛ واقع در میدان سپاه.

درس سوم حکمرانی؛ جذب ۱۵ هزار نفر با احتساب حداقل حقوق ۲۰ میلیون تومان در ماه می‌شود ۳۰۰ میلیارد تومان. اشتباه نکنید ۳۰۰ میلیارد تومان است و ۱۱ صفر دارد. برای محاسبه هزینه سالانه این تصمیم، عدد بالا را ضرب در ۱۲ کنید. می‌شود سالانه ۳٬۶۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰ تومان (سه‌هزارو ۶۰۰ میلیارد تومان). ضرب در ۵۰ کنید. می‌دانید چسرا؟ یک کارمند استخدامی حداقل ۳۰ سال کار می‌کند و ۲۰ سال هم بازنشستگی دارد؛ یعنی مجموعاً

۵۰ سال حقوق می‌گیرد؛ پس هزینه این تصمیم به قیمت امروز حداقل ۱۸۰ هزار میلیارد تومان می‌شود (۱۳ صفر جلوی ۱۸). تأکید می‌کنم به قیمت امروز. یعنی وقتی تصمیم می‌گیرید ۱۵ هزار نفر را استخدام کنید، دست‌کم با چنین حجمی از بار مالی برای بیت‌المال مواجهید؛ بنابراین باید پرسید که آن کسانی که «کارشناسی» (یا به عبارت دقیق‌تر کارسازي) می‌کنند، صفرهای تصمیم خود را شمرده‌اند؟ اساساً به این صفرهای بی‌ارزش فکر کرده‌اند؟ ۱۵ هزار، سه صفر دارد؛ ولی در لحظه سیاست‌گذاری به ۱۳ صفر افزون می‌شود. بیت‌المال سه بخش دارد؛ بی-تَل-مال. **درس چهارم حکمرانی**؛ فرض کنید این ۱۵ هزار نفر یک سوم اعضای موجود است. مثلاً ۵۰ هزار نفر، که عدد بزرگی است. اینها را با آن تعداد که از طریق سازوکارهای کنونی جذب می‌شوند، جمع بزنید. مجموعاً چند نفر می‌شود؟ چه کارهایی می‌خواهید به آنها بدهید؟ آیا کار و کلاس کم نمی‌آورد که به آنها بسپرد؟ می‌دانید که شمار دانشجویان به دلایل جمعیتی و مهاجرتی روزبه‌روز کمتر و کمتر می‌شود. آیا به اندازه کافی برای‌شان درس دارید تا که استاد در اتاق خودش بی‌کار نشیند؟ این ۱۵ هزار قرار است چه رشته‌هایی را پوشش دهند؟ آیا می‌خواهید به رشته‌های فنی و پزشکی بفرستید یا به علوم انسانی؟ ظاهراً این تعداد ربطی به نیازهای علمی-صنعتی کشور ندارد و براساس برخی اسناد منتشره صرفاً براساس «تحلیل‌های» بی‌پایه و بی‌مایه‌ای است که از علل وقایع سال گذشته دارید؟ اگر تحلیل شما این باشد که برای کاهش اعتراضات باید استاد استخدام کرد؛ یعنی اینکه دلیلی ندارد که اساساً نیازسنجی کنید که برای چه رشته‌هایی باید استخدام کنید؟ همین‌طوری بر بخت و اقبال تخته نرد سیاست، بازی می‌کنید؛ یعنی تصویری که از استاد دارید. استخدام معلم پرورشی برای دانشگاه‌هاست. مثلاً برای دانشجویان نخبه پزشکی، مکانیک، شیمی، فیزیک، مهندسی و… یک استاد پرورشی استخدام کنید. سوراخ دعا را کم نکرده‌اید؟ یا اینکه خود را به «اون راه» می‌زنید و «استخدام» به خودی خود برای‌تان موضوعیت دارد؟ تکرار می‌کنم: ۱۵ هزار، سه صفر دارد؛ ولی در لحظه سیاست‌گذاری به ۱۳ صفر افزون می‌شود. بیت‌المال سه بخش دارد؛ بی-تَل-مال.

درس پنجم حکمرانی؛ کدام گزارش متقن علمی از طرف کدام پژوهشگر معتبر یا حتی نامعتبر بیان کرده است که علت اصلی نارضایتی‌های سال گذشته استادان دانشگاه بوده‌اند؟ یکی را نام ببرید. یک گزارش را نشان دهید. گاهی برای اینکه جای خود را باز کنیم، می‌خواهیم دیگری را از میدان به‌در کنیم و ۱۸۰ تریلیون تومان خرج روی دست بیت‌المال و منابع عمومی کشور می‌گذاریم. آخرش هم متوجه می‌شویم که فلان کس در کسوت کماندمی فلان دستگاه حسرت هیئت علمی بودن بر دلش مانده و با این تصمیم دارد برای خودش جاسازی و کارسازی می‌کند؛ بالاخره، در بدترین شرایط ممکن، فقط دو سال دیگر تا انتخابات ریاست‌جمهوری فرصت باقی است. پس بشتاب ای برادر! وقت تنگ است؛ حیلت، چاره‌ساز است. توجه شما هم این است که دیگر باندها و جناح‌های سیاسی آن‌گاه که بر سریر قدرت بوده‌اند و حریر صدارت پوشیده‌اند، جامه‌ای از کرسی استادی بر قامت ناساز فردای خود بردوخته‌اند. حریفان چنین کرده‌اند و رسمی آشنا و آئخته است. ما هم چنین و چنان کنیم؛ یعنی اگر دیگران بد کرده‌اند، من هم بد می‌کنم. خوب! البته من یک برتری دارم؛ چون با نام ارزش‌های انقلابی این کار را می‌کنم. باشد که جزای خیر بایم، کمین سخن این است که جامه‌ای ازرق بر صحنه جرم می‌کشانم. قبول باشد ان‌شاءالله. می‌ماند اینکه وسط تابستان داغ سیاست برفی‌مانده که سر کبک غفلت را در آن فرو کنیم. درس چهارم حکمرانی این است که «اسیر هوای نفس آن دیگری که می‌خواهد به میز استادی برسد نشو»، «التماس دعا»؛ خسته نمی‌شوید این‌همه کار خیر می‌کنید؟ کمی هم از این کار خیر برای دیگران باقی بگذارید. ۱۵ هزار، سه صفر دارد. بیت‌المال سه بخش دارد؛ بی-تَل-مال.

یکشنبه ۵ شهریور ۱۴۰۲ • ۱۰ صفر ۱۴۴۵ • ۲۷ آگوست ۲۰۲۳ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۶۳۵ • ۱۲ صفحه • ۱۵۰۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید: شکست بد والیبال ایران مقابل ژاپن در فینال آسیا، توازن در موضوعیت مؤلفه‌های قدرت و عرصه‌های تولید قدرت و **یادداشت‌هایی از قادر باستانی**، محمود فاضلی، محمدرضا نیک‌نژاد

سخنگوی شورای نگهبان در پاسخ به سؤال «شرق»

مصوبه عفاف و حجاب را دریافت نکرده‌ایم

شرق: سخنگوی شورای نگهبان در نشست هفتگی خود با پاسخ به سؤالات اصحاب رسانه به توضیح اهم تصمیمات اخیر شورای نگهبان پرداخت. هادی طحان‌نظیف، در این نشست خبری در پاسخ به سؤال «شرق» منی براینکه پیش‌ازاین سخنگوی کمیسیون ویژه از ارسال مصوبه…

صفحه ۲

گمانه زنی‌ها درباره بهبود نسبی وضعیت بازار ارز و همچنین رشد صادرات نفت ایران، شایعه توافق نفتی تهران و واشنگتن را تقویت کرده است

انعطاف یا ترفند

گزارش تیتربک را در صفحه ۴ بخوانید

گفت‌وگو با وزیر صمت

استاندارد خودروسازی ما همگام با دنیااست

مسئله خودرو ازجمله موضوعات مهمی است که در مواردی وزرای صنت، معدن و تجارت را به مسلخ استیضاح مجلسی‌ها کشانده و بارها وزرای صمت در دولت‌های مختلف را مجبور به پاسخ‌گویی کرده است. اما در کلبت ماجرا تفاوتی ایجاد نکرده و همچنان در بر همان پاشنه می‌چرخد و شاهد تغییری در اصلاح کیفیت از سوی دو خودروساز که در فضایی غیرقانونی خودروی بی‌کیفیت را بسا قیمتی ناعادلانه به مصرف‌کننده تحمیل می‌کنند، نبوده‌ایم. مسئله‌ای که فاطمی‌امین، وزیر صمت دولت سیزدهم را هم چندی پیش به تیغ استیضاح مجلسی‌ها سپرد تاعباس علی‌آبادی جایگزین او در این وزارتخانه عریض و طویل شود. از دیگر معایب خودروهای داخلی، مصرف سه‌برابری بنزین آنها نسبت به استاندارده جهانی است. مرکز پژوهش‌های مجلس، در گزارشی از مصرف بنزین سه‌برابری خودروهای داخلی نسبت به خودروهای خارجی خبر داده است. به گفته کرمانی، نایب‌رئیس کمیسیون انرژی اتاق تهران نیز میانکین مصرف بنزین کشور حدود ۴۰ درصد بیشتر از اتحادیه اروپاست و در هر حامل انرژی این مسئله وجود دارد. مصرف بالای بنزین توسط خودروهایی که از لحاظ کیفیت هم چنگی به دل نمی‌زنند، به مسئله‌ای چالشی بین جامعه و خودروسازان بدل شده است.

این گفت‌وگو را در صفحه ۲ بخوانید

به نحوی است که ساختار آثارش در گونه‌ای که شکل گرفته‌اند نیاز به ارائه عنوان بندی ندارند. داستان، شخصیت‌ها و ساختار، به روشنی گویای خالق خود هستند و ما را به جهان اختصاصی کیمیایی هدایت می‌کنند. خاطرم هست زمانی که نوجوان بودم و با اجازه پدرم بعضی از فیلم‌ها را می‌توانستم ببینم، در میان فیلم‌های ایرانی فقط اثر مسعود کیمیایی بود که مرا با خود به دنیای غریب و متفاوتی می‌برد. قصه‌های کیمیایی علاوه بر فرم بی‌بدیل و کرایش‌های روشنفکرانه، از فرهنگ عامیانه و دلمشغولی‌های کوچک‌بازاری غافل نمی‌شد. همان موقع بود

به خود به جای اشاعه درک درست و کارشناسی‌شده از مسائل کشور بر

پیچیدگی‌ها و انباشت مسائل جدید می‌افزایند که آخرین آن سخنان رئیس سابق مجلس در میان تعدادی از کارآفرینان مازندرانی است. به گزارش رسانه‌ها، علی لاریجانی با اشاره به مسائل استان‌ها گفت «مصلح منطقه‌ای را مرکزنشینان به‌خوبی نمی‌دانند و مناطق بهتر می‌دانند». او در ادامه گفت «در قانون اساسی چند وزارتخانه فقط نام برده شده که شامل وزارتخانه‌های اطلاعات، خارجه، دفاع و دادگستری است. اتفاقاً اینها را نمی‌شود منطقه‌ای کرد. او ادامه داد: به نظر من باید دولت را دو قسم کنیم، یک قسم وزرای ستادی و یک قسم وزرای منطقه‌ای. وزرای منطقه‌ای مسئول چند استان می‌شوند»، آنچه در سخنان غیرکارشناسی علی لاریجانی مشهود است، بی‌توجهی به انباشت مسائل و حتی بحران‌های گوناگون کشور و در حوزه‌های اقتصادی، سیاست خارجی، زیست‌محیطی، اجتماعی

۱۲ مأمور پلیس ایران در مرداد امسال حین انجام وظیفه به شهادت رسیدند

مرداد تلخ پلیس

آزمون سومین ستاره فوتبال ایران در ایتالیا

سردار را سانسور نکنید

تجمعی بایک در خواست مشخص

گمانه‌زنی‌ها پس از کشته‌شدن بریکوزین

سر نوشت مبهم واگنر

یاد

نامه‌ای از ابراهیم گلستان

روایتی از پرویز جاهد

یادداشت

بریکس به انگلیسی (BRICS) نام گروهی از کشورها به رهبری قدرت‌های اقتصادی نوظهور است که عنوان آن کوتاه‌نوشتی است از به‌هم‌پیوستن حروف اول نام انگلیسی آن کشورها یعنی برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی. در ابتدا این‌ گروه بریک نام داشته اما پس از پیوستن آفریقای جنوبی، در سال ۲۰۱۰ به

بریکس تغییر نام یافت. هفته پیش از اجلاس آفریقای جنوبی در ۲۴ اگوست ۲۰۲۳ مقرر شد که تا تاریخ اول ژانویه ۲۰۲۴، شش کشور آرتانتین، اتیوپی، امارات متحده عربی، ایران، عربستان سعودی و مصر به جمع این گروه اضافه شوند. فرایند عضویت ایران در بریکس بحث‌های متفاوتی را در داخل و خارج از کشور برانگیخته است. برخی آن را نشانه پایان جهان غرب‌محور و اهمیت روزافزون جهان در حال توسعه پنداشته‌اند. دیگرانی نیز

در مقابل بریکس را نهادی تشریفاتی و فاقد اهمیت اقتصادی و سیاسی دانسته‌اند. گزارنده این یادداشت با اشاره به نکات پیش‌رو تلاش می‌کند تصویری روشن و بی‌طرفانه از فرایند عضویت کشور در این نهاد بین‌المللی ارائه دهد. در ابتدا هدف اصلی بریکس ارتقای همکاری اقتصادی بین کشورهای عضو آن بود اما با گذشت زمان، به بستری برای گفت‌وگو و همکاری سیاسی

گسترده‌تر تبدیل شده است. تشکیل بانک توسعه جدید و ترتیبات ذخایر چارچوب نهادی بریکس و نقش آن در ارتقای ثبات و توسعه اقتصادی را توسعه داده است. کشورهای بریکس تقریباً ۲۱ درصد از جمعیت جهان و حدود ۲۳ درصد تولید ناخالص داخلی جهانی را تشکیل می‌دهند. در بریکس چین و هند رشد اقتصادی قابل توجهی را تجربه و موقعیت خود را به عنوان بازیگران اصلی در اقتصاد جهانی مستحکم کرده‌اند. اهمیت اقتصادی بریکس در توانایی آن در شکل‌دادن به چشم‌انداز اقتصادی جهان از طریق افزایش تجارت، سرمایه‌گذاری و نفوذ منطقه‌ای است. علاوه بر این، ایجاد بانک توسعه جدید بستری را برای کشورهای عضو فراهم کرده است تا طیفی از پروژه‌های زیرساختی و توسعه پایدار

در مناطق مربوطه خود را تأمین مالی کنند. همچنین بریکس در جهت ارتقای ساختار اقتصادی جهانی متعادل‌تر و فراگیرتر تلاش کرده است. افزون بر این بریکس به عنوان بستری برای گفت‌وگو و همکاری سیاسی با هدف ارتقای چندقطبی‌گرایی و نظم بین‌المللی عادلانه‌تر هویت یافته است. این نهاد به‌عنوان چارچوبی زمینه‌ساز برای کشورهای عضو عمل می‌کند تا مواضع خود را درباره مسائل مختلف جهانی از جمله تغییرات آب و هوا، تروریسم و درگیری‌های منطقه‌ای هماهنگ کنند. بریکس به دنبال به‌چالش‌کشیدن نهادهای بین‌المللی موجود نیست و ابعاد سیاسی هویت این گروه از طریق نشست‌های منظم، نشست‌های وزیران و تبادلات مردمی، توسعه تفاهم و همکاری متقابل بین کشورهای عضو بیشتر تقویت می‌شود.

ادامه در صفحه ۵

بریکس به انگلیسی (BRICS) نام گروهی از کشورها به رهبری قدرت‌های اقتصادی نوظهور است که عنوان آن کوتاه‌نوشتی است از به‌هم‌پیوستن حروف اول نام انگلیسی آن کشورها یعنی برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی. در ابتدا این‌ گروه بریک نام داشته اما پس از پیوستن آفریقای جنوبی، در سال ۲۰۱۰ به

بریکس تغییر نام یافت. هفته پیش از اجلاس آفریقای جنوبی در ۲۴ اگوست ۲۰۲۳ مقرر شد که تا تاریخ اول ژانویه ۲۰۲۴، شش کشور آرتانتین، اتیوپی، امارات متحده عربی، ایران، عربستان سعودی و مصر به جمع این گروه اضافه شوند. فرایند عضویت ایران در بریکس بحث‌های متفاوتی را در داخل و خارج از کشور برانگیخته است. برخی آن را نشانه پایان جهان غرب‌محور و اهمیت روزافزون جهان در حال توسعه پنداشته‌اند. دیگرانی نیز

در مقابل بریکس را نهادی تشریفاتی و فاقد اهمیت اقتصادی و سیاسی دانسته‌اند. گزارنده این یادداشت با اشاره به نکات پیش‌رو تلاش می‌کند تصویری روشن و بی‌طرفانه از فرایند عضویت کشور در این نهاد بین‌المللی ارائه دهد. در ابتدا هدف اصلی بریکس ارتقای همکاری اقتصادی بین کشورهای عضو آن بود اما با گذشت زمان، به بستری برای گفت‌وگو و همکاری سیاسی

گسترده‌تر تبدیل شده است. تشکیل بانک توسعه جدید و ترتیبات ذخایر چارچوب نهادی بریکس و نقش آن در ارتقای ثبات و توسعه اقتصادی را توسعه داده است. کشورهای بریکس تقریباً ۲۱ درصد از جمعیت جهان و حدود ۲۳ درصد تولید ناخالص داخلی جهانی را تشکیل می‌دهند. در بریکس چین و هند رشد اقتصادی قابل توجهی را تجربه و موقعیت خود را به عنوان بازیگران اصلی در اقتصاد جهانی مستحکم کرده‌اند. اهمیت اقتصادی بریکس در توانایی آن در شکل‌دادن به چشم‌انداز اقتصادی جهان از طریق افزایش تجارت، سرمایه‌گذاری و نفوذ منطقه‌ای است. علاوه بر این، ایجاد بانک توسعه جدید بستری را برای کشورهای عضو فراهم کرده است تا طیفی از پروژه‌های زیرساختی و توسعه پایدار

در مناطق مربوطه خود را تأمین مالی کنند. همچنین بریکس در جهت ارتقای ساختار اقتصادی جهانی متعادل‌تر و فراگیرتر تلاش کرده است. افزون بر این بریکس به عنوان بستری برای گفت‌وگو و همکاری سیاسی با هدف ارتقای چندقطبی‌گرایی و نظم بین‌المللی عادلانه‌تر هویت یافته است. این نهاد به‌عنوان چارچوبی زمینه‌ساز برای کشورهای عضو عمل می‌کند تا مواضع خود را درباره مسائل مختلف جهانی از جمله تغییرات آب و هوا، تروریسم و درگیری‌های منطقه‌ای هماهنگ کنند. بریکس به دنبال به‌چالش‌کشیدن نهادهای بین‌المللی موجود نیست و ابعاد سیاسی هویت این گروه از طریق نشست‌های منظم، نشست‌های وزیران و تبادلات مردمی، توسعه تفاهم و همکاری متقابل بین کشورهای عضو بیشتر تقویت می‌شود.

ادامه در صفحه ۵

ادامه در صفحه ۵